

## سوره چهل و هفتم - محمد

این سوره در مدینه نازل شده و ۳۸ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند خدا اعمال آنها را تباه گرداند! و کسانی که ایمان آورده کارهای نیکو انجام دادند و بر آن چه بر محمد نازل شده، که حق و از جانب پروردگارش است، باور کردند خدا گناهانشان را ببخشد و حال آنها را نیکو گرداند. این بدان سبب است که کافران از باطل پیروی کردند ولی مؤمنان از حق، که از جانب خدایشان است، تبعیت نمودند. بدین گونه خدا بر مردم مثل هایشان را بیان می‌دارد. (۱ - ۳)

و چون کافران (حربی را در میدان جنگ) یافتید گردنشان را بزنید تا سخت در هم کوفته شوند. سپس اسیران را محکم ببندید. بعد یا به آنها مَنّت بگذارید یا فدیّه بگیرید تا آن‌که جنگ‌آوران سلاح‌های خود را بر زمین گذارند. حکم این است. اگر خدا بخواهد از آنان انتقام می‌کشد ولیکن می‌خواهد بعضی از شما را به بعضی دیگر ببیازماید. و کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند هرگز اعمالشان گم نگردد! خدا آنان را به زودی هدایت کند و حالشان را نیکو گرداند. و آنان را در بهشتی که به آنها شناسانده شده است داخل سازد. (۴ - ۶)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر خدا را یاری دهید او نیز شما را یاری خواهد داد و گام‌هایتان را استوار خواهد ساخت. و آنان که کفر ورزیدند نگونسازی بر آنها باد و خدا اعمالشان را تباه گردانید! این برای آن است که آنان از آن چه خدا نازل کرده کراهت داشتند پس خدا اعمالشان را محو نمود! آیا در زمین نمی‌گردند ببینند که عاقبت کار کسانی که پیش از آنها بودند چگونه شد؟ خدا آنها را هلاک کرد و بر کافران مانند آن (عذاب‌ها) است. این بدان سبب است که خدا دوستدار کسانی است که ایمان دارند و بر کافران هیچ دوستداری نباشد! (۷ - ۱۱)

همانا خدا کسانی را که ایمان آورده کارهای نیکو انجام دادند به بهشت‌هایی داخل کند که در زیر درخت‌های آنها نهرها جاری است و کسانی که به راه کفر رفتند در دنیا برخوردار شوند و مثل چهارپایان روزی بخورند ولی جایگاه آنها دوزخ خواهد بود! و چه بسیار اهل شهرها، که در نیرو و توان از اهل شهر تو (مکه)، که تو را از آن بیرون کردند، قویتر بودند ما آنها را هلاک کردیم و هیچ یاری‌دهنده‌ای بر آنها نبود! آیا کسی که بر آئین روشنی از جانب پروردگارش قرین است مانند کسی است که بدی کردارش بر او آراسته باشد و آنها از آرزوهای خود پیروی کنند؟ مثل بهشتی که بر پرهیزگاران وعده داده شده است. در آن بهشت‌ها نهرهایی است از آب پاک و تغییرناپذیر. و نهرهایی است از شیر که طعمش تغییر نکند. و نهرهایی از شراب که مایه لذت نوشندگان باشد. و نهرهایی از عسل مصفا، و در آنجا برای آنها از هر نوع میوه مهیاست و آمرزشی از پروردگارش. یا احوال اینها همانند آنهاست است که در آتش دوزخ جاویدانند و آب جوشان بنوشند که روده‌هایشان را پاره پاره می‌کند؟! (۱۲ - ۱۵)

برخی از کافران سخنان تو را می‌شنوند و چون از پیش تو بیرون روند به کسانی که اهل دانشند (از راه تمسخر) گویند این دم چه می‌گفت؟ آنانند که خدا بر دل‌هایشان مُهر نهاده و آنها از هوای نفس خود پیروی نموده‌اند! و (خدا) کسانی را که هدایت یافته‌اند بر هدایتشان بیفزاید و پاداش پرهیزگاریشان را بدهد. آیا جز رستاخیز انتظاری دارند که ناگهان بر آنها

بیاید، که نشانه‌های آن آمده است. پس اگر رستاخیز آید دیگر پند گرفتن بر آنها چگونه میسر باشد! بدان که جز خدای یکتا معبودی نیست و تو از گناهان خویش و مردان و زنان مؤمن آمرزش بخواه و خدا بر مسیر و مقَرّ شما آگاه می‌باشد. (۱۶ - ۱۹)

و کسانی که ایمان آوردند گویند چرا سوره‌ای (در جهاد با کفار) نازل نمی‌شود و چون سوره محکم و صریحی فرود آید و در آن از جنگ سخن رفته باشد آنهایی را، که در دل‌هایشان مرضی است بینی که مانند کسی که در سکر موت باشد بر تو می‌نگرند پس بر آنها شایسته این است که فرمانبرداری کنند و سخن پسندیده گویند. پس آنگاه که کار جدی شود چنان که با خدا راست باشند برای آنها بهتر باشد. باشد که اگر شما ولایت امور را در دست گرفتید در زمین فساد کنید و پیوند خویشاوندی‌ها را قطع نمایند! (۲۰ - ۲۲)

همین‌ها ایند که خدا از رحمت خویش دورشان کرد کرشان ساخت و دیدگانشان را کور نمود! آیا در آیات قرآن تفکر نمی‌کنند؟ بر دل‌هایشان قفل‌ها زده شده است؟ همانا کسانی که بعد از روشن شدن راه هدایت به کفر خویش بازگشتند شیطان کفر را در نظرشان بیاراست و بر آنها آرزوهای دراز داد! این بدان سبب بود که آنها از کسانی که آیات خدا را مکروه داشتند پیروی کردند و به آنها گفتند ما به زودی در پاره‌ای از امور از شما اطاعت می‌کنیم و خدا اسرارشان را می‌داند! پس چگونه باشد حال ایشان هنگامی که فرشتگان جانشان را می‌گیرند و بر چهره‌ها و پشت‌هایشان می‌زنند! این بدان جهت بود که آنان از آن چه خدا را به خشم آورد پیروی کردند و خشنودی او را نخواستند پس خدا هم اعمال آنها را تباہ گردانید! (۲۳ - ۲۸)

آیا کسانی که در دل‌هایشان مرضی است پنداشته‌اند که خدا هرگز کینه‌های آنها را فاش نسازد؟ و اگر ما بخواهیم آنها را بر تو می‌نمایانیم و تو به سیماها و آهنگ گفتارشان آنها را بشناسی و خدا اعمال شما را می‌داند! و البته شما را خواهیم آزمود تا مجاهدان و صابران شما را معلوم داریم و خبر‌هایتان را بیازمائیم. کسانی که کفر ورزیدند و مردم را از راه خدا بازداشتند و پس از آن که راه راست هدایت بر آنان روشن شد با رسول خود مخالفت نمودند، هرگز زبانی به خدا نرسانند و زود باشد که اعمالشان تباہ گردد! (۲۹ - ۳۲)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را فرمانبرداری کنید و از پیامبر اطاعت نمایید و اعمال خویش را باطل مسازید! کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند و بعد از آن مردند، کافر باشند و خدا هرگز آنها را نیامرزد! پس در جهاد سستی مکنید که از دشمن تقاضای صلح نمائید که شما برترید و خدا با شماست و او هرگز از پاداش کارهای شما نکاهد! زندگانی این دنیا جز بازیچه و سرگرمی نیست و تقوی پیش گیرید خدا پاداش‌های شما را می‌دهد و اموال شما را نخواهد! اگر از شما مالی بخواهد و در خواستن آن پافشاری نماید شما بخل می‌کنید و خدا کینه‌های درونی شما را آشکار می‌سازد. آگاه باشید این شما نیستید که برای انفاق در راه خدا دعوت می‌شوید پس کسانی از شما بخل می‌کنند. و هر که بخل کند جز این نیست که با خویشتن بخل کرده است. خدا بی‌نیاز است و شما نیازمندان. و اگر (از فرمان او) روی بگردانید به جای شما گروهی دیگر آورد که مانند شما نباشند! (۳۳ - ۳۸)